

[Indenrigsministeren.]

slaget, da det blev fremsat i Folketinget i Fjor.

Ændringerne kan naturligt inddeles i 3 Grupper, nemlig for det første Ændringer i Opholdskommuneskatten og i Lovens almindelige Bestemmelser, for det andet Ændringer i Selskabsskatten og for det tredje Ændringer i Erhvervsskatten.

I Forslagets § 1 er der foretaget den Ændring, at en Hustru, der har Ophold her i Landet, medens Manden har fast Bopæl i Udlandet, herefter skal kunne ansættes til Skat her i Landet i den Kommune, hvor hun har fast Ophold.

I § 9 foreslaas det, at Forhøjelse af det kommunale Børnefradrag ud over 300 Kr. kan finde Sted med Indenrigsministerens Samtykke. Dernæst forhøjes Maksimumsprocenten for Indkomstens Forhøjelse efter Lejlighed fra henholdsvis 30, hvor Kildeartstillæg benyttes, og 40, hvor saadant Tillæg ikke benyttes, til henholdsvis 40 og 50. Endvidere har man efter Indstilling fra Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse aabnet Adgang til Benyttelse af en saakaldt Ligningsskala; efter Henstilling fra Købstadforeningen er det foreslaaet, at i Kommuner, hvor der findes særlig Ligningskommission, skal denne Skala fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af Ligningskommissionen.

§§ 10—17 omfatter Bestemmelser vedrørende Skatteligningen. Disse Bestemmelser er i det væsentlige overført fra de kommunale Forfatningslove. Som man vil erindre fra Behandlingen her i Landstinget af saavel Landkommunalloven som Købstadkommunalloven, blev der fra flere Sider fremsat Ønske om, at de i disse Forslag indeholdte Bestemmelser om den personlige Kommuneskat skulde overføres til Loven om personlig Skat til Kommunen, saa at Bestemmelserne om den kommunale Personbeskatning i saa vidt Omfang som muligt samledes i een Lov. De gamle Bestemmelser, som indeholdtes i Kommunallovene fra 60erne, optoges derefter ikke i de nye Kommunallove, men foreslaas nu optaget i den kommunale Skattelov. Overført fra Kommunallovene er endvidere §§ 37—38, der omhandler Skattens Optrækning, ligesom man i § 39 ud fra de samme Ønsker om at have alle kommunale Skattebestemmelser samlet har optrykt den i den kommunale Valglov indeholdte Bestemmelse om Eftergivelse af personlig Kommuneskat.

Med Hensyn til Skattens Inddrivelse foreslaas det i § 42, at Regelen om Til-

bageholdelse af Lønning for ugifte Skatteydere med indtil $\frac{1}{3}$ udvides til ogsaa at gælde gifte Skatteydere, dog saaledes at Tilbageholdelse for disses Vedkommende kun kan ske med $\frac{1}{6}$ ved hver Lønudbetaling. Med Hensyn til Inddrivelse af Skat hos Personer, over for hvem en saadan Tilbageholdelsesret ikke er anvendelig, fordi der ingen direkte Lønudbetaling finder Sted, er der indsat en Bestemmelse i § 42, hvorefter Kommunalbestyrelsen som Tvangsinddrivelsesmiddel kan anvende Afbrydelse af Levering af Gas og Elektricitet, men dog kun, naar Undladelse af Skattebetaling maa antages at skyldes manglende Villie, ikke manglende Evne. Der gælder tillige den Begrænsning for Kommunens Adgang til at anvende denne Bestemmelse, at Lukning for Gas og Elektricitet ikke maa finde Sted, naar saadan Lukning under Hensyn til vedkommende Skatteydere eller hans Husstands Helbredstilstand maa anses for uforvarselig. Endvidere er der i § 42 imødekommet et Ønske fra De samvirkende Sogneraadsforeninger om Tilvejebringelse af Hjemmel for, at Arbejdsgiverens Tilside sættelse af Tilbageholdelsespligten medfører Ansvar over for Kommunen uden Hensyn til, om Kommunalbestyrelsen har ladet foretage forgæves Udpantning hos den paagældende Skatteyder eller ej.

Jeg skal dernæst vende mig til Selskabsbeskatningen. Ifølge den gældende kommunale Skattelov beskattes Selskaber af deres Nettoindtægt, af hvilken Skatten udredes med Kommunens Skatteprocent, men dog med højst 3 pCt. Denne Procent foreslaas her i Lovforslagets § 33 forhøjet til 5. Efter Forslagets § 33 skal endvidere Bestemmelsen om, at de under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger, altsaa de saakaldte Filialer, betragtes som selvstændige Selskaber, der er skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen bestyres, ophæves. Grunden dertil er, at det i Praksis har vist sig vanskeligt at afgøre, hvornaar en Filial staaer under særskilt Bestyrelse, og Bestemmelsens Ophævelse vil have den Betydning, at vedkommende Forretning fremtidig enten maa betragtes som selvstændig eller maa falde ind under Bestemmelserne i Forslagets § 36 om Selskaber, der driver Virksomhed eller oppebærer Indtægter i mere end een Kommune her i Landet.

I § 36 foreslaas, at det ved Fordeling af Selskabsskatten mellem flere Kommuner iagttages, at den fra Detailforretning stammende Nettoindtægt anses for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som de enkelte Detailudsalgs Omsætning.